

สถานการณ์ตลาดน้ำตาลอินโดนีเซีย

รัฐบาลอินโดนีเซียวางแผนที่จะนำเข้าน้ำตาลทรายดิบเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาน้ำตาลทรายในตลาดกระทรวงรัฐวิสาหกิจ (BUMN) ขอให้ 3 กระทรวง ได้แก่ กระทรวงการค้า กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงเกษตรอนุญาตการนำเข้าน้ำตาลดิบ 381,000 ตัน เพิ่มจากโควตาที่ได้จัดสรรไปแล้ว 3.2 ล้านตัน

การนำเข้าน้ำตาลจะทำโรงงานน้ำตาลมีรายได้เพียงพอต่อการจ่ายผลตอบแทนให้กับเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยได้ในอัตราร้อยละ 8.5 และยังช่วยรักษาระดับราคาน้ำตาลระดับผู้บริโภคให้อยู่ที่ กิโลกรัมละ 10,500 – 11,000 รูเปียห์ แนวทางการดำเนินการนี้จะทำงานถึงปี 2560 โดยในช่วงระหว่างปี 2559 – 2560 BUMN จะรวมไร่อ้อยรูปแบบต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้มีผลตอบแทนการผลิตถึงร้อยละ 8.5 และเมื่อบรรลุเป้าหมายแล้วการนำเข้าน้ำตาลดิบเพื่อนำรายได้มาชดเชยให้แก่เกษตรกรก็จะเป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป

บริษัท PTPN X ได้รับอนุญาตจาก BUMN นำเข้าน้ำตาลทรายดิบ เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำตาลในประเทศให้พอเพียงต่อการบริโภคและมีรายได้ให้กับเกษตรกร ภาครัฐมีการประเมินว่าอินโดนีเซียต้องการน้ำตาลทรายขายประมาณ 250,000 ตัน จึงจำเป็นต้องนำเข้าน้ำตาลดิบ 381,000 ตัน เพื่อเสริมส่วนที่ขาดแคลนเนื่องจาก BUMN สามารถผลิตได้เพียง 2.5 ล้านตัน คาดว่าจะอนุญาตให้นำเข้าน้ำตาลได้ในเดือนมิถุนายน

ปัจจุบันราคาน้ำตาลอินโดนีเซียกิโลกรัมละ 16,000 รูเปียห์ ในขณะที่ในเดือนเมษายนราคาน้ำตาลกิโลกรัมละ 14,000 รูเปียห์ เนื่องจากตัวแทนจำหน่ายที่ Tanah Abang ปรับขึ้นราคาเป็นกิโลกรัมละ 15,000 รูเปียห์ ราคาน้ำตาลที่สุราบายากิโลกรัมละ 16,000 – 17,000 รูเปียห์ ราคาน้ำตาลที่กรุงจาการ์ตาเฉลี่ย 15,631 รูเปียห์ ราคาอาจจะสูงถึงกิโลกรัมละ 17,000 รูเปียห์

สมาคมน้ำตาลอินโดนีเซีย (AGI) สถานการณ์น้ำตาลเกิดขึ้นจากอุปสงค์และอุปทานในตลาดไม่สมดุล ช่วงเดือนมกราคม – เดือนเมษายน ไม่มีการผลิตน้ำตาลเนื่องจากฤดูการเก็บเกี่ยวอ้อยสิ้นสุดลงตั้งแต่ช่วงเดือนตุลาคม – เดือนพฤศจิกายน 2558 ผลผลิตน้ำตาลทั้งหมดส่งให้กับตัวแทนจำหน่าย ระยะเวลาเก็บเกี่ยวอ้อยครั้งต่อไปช่วงเดือนพฤษภาคม – เดือนมิถุนายน ผลผลิตน้ำตาลของประเทศปีละ 2.4 ล้านตัน การบริโภคน้ำตาลของประเทศปีละ 2.8 ล้านตัน ยังคงต้องนำเข้าน้ำตาลปีละ 400,000 ตัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ กรุงจาการ์ตา มีข้อสังเกตว่าอินโดนีเซียยังคงพึ่งพาน้ำตาลนำเข้าอีกระยะหนึ่ง ในปัจจุบันรัฐบาลได้มีความพยายามส่งเสริมการปรับปรุงประสิทธิภาพโรงงานผลิตน้ำตาลให้มีความทันสมัย และเริ่มหยุดการผลิตจากโรงงานดั้งเดิมที่ไม่มีประสิทธิภาพการผลิต อย่างไรก็ตาม ปริมาณอ้อยในประเทศยังคงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ปริมาณน้ำตาลไม่เพียงพอต่อการบริโภคเพราะไม่สามารถขยายพื้นที่ปลูกอ้อยได้มากนัก ซึ่งพื้นที่หลักในการปลูกอ้อยอยู่บนเกาะชวาซึ่งมีความหนาแน่นด้านประชากรและอุตสาหกรรม ถึงแม้อินโดนีเซียยังพึ่งพาการนำเข้า แต่นโยบายของภาครัฐได้มองหาประเทศผู้ส่งออกใหม่ๆ เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าสินค้าจากประเทศใดประเทศหนึ่ง

แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ Detik ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2559

สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ กรุงจาการ์ตา

Business News 8854/5-27-2016

จัดทำโดย : ศรวลัญช์ ธาณแสงประดิษฐ์

มิถุนายน 2559

ตรวจทานโดย : สิริบุษย์ อึ้งภากรณ์ ผอ. สคร. จาการ์ตา